

عنوان مقاله:

ابتدای اشعار فارسی آیه الله میرزا محمد تقی ۱ شیرازی بر قرآن، حد

محل انتشار:

فصلنامه سفینه، دوره 19، شماره 76 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عبدالحسین طالعی

خلاصه مقاله:

از آیه الله محمد تقی شیرازی اشعار فارسی معدودی بر جای مانده است که با وجود اندک بودن، از قوت شعری برخوردار است. این شعرها اندکی پس از رحلت ایشان همراه با شعرهایی از چند فقیه نامدار دیگر مانند: شیخ محمد حسین اصفهانی، میرزا اسماعیل شیرازی، شیخ فضل الله نوری، میرزا صادق آقا تبریزی منتشر شده و البته برخی از آنها عربی و برخی ملمع (فارسی و عربی) است. در این اشعار که در مدح و رثای اهل بیت؟ عهیم؟ است، اشارات جالبی به مضامین آیات و احادیث و متون تاریخی معتبر شده است. در این مقاله بخشی از این اشارات مورد تحقیق قرار گرفته است که اثرپذیری شاعر از قرآن و حدیث و تاریخ را نشان میدهد. نمونه این موارد چنین است: آیه انتم العلون، آیه بنیان مرصوص، آیه نور، آیه میاهله، آیه فتلقى آدم، سوره هل اتی. همچنین احادیث و رویدادهایی مانند: تصدق خاتم در رکوع، ليله المبيت، حدیث غدیر، مقامات پیامبر و اهل بیت و علم و معجزاتشان، وقایع کربا و مقامات امام عصر و توسل به آن ذوات مقدسه. همچنین اشاره به برخی از عالمان شیعه مانند عامه حلی و میرزا محمد حسن شیرازی

کلمات کلیدی:

Shirazi, Mohammad Taghi – Persian poems, effectiveness from the Qur'an, effectiveness from hadith, Effectiveness from history

شیرازی، محمد تقی _ اشعار فارسی؛ اثر پذیری از قرآن؛ اثرپذیری از حدیث؛ اثرپذیری از تاریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1602657>

